

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИВАТНА УСТАНОВА
«ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«МІЖНАРОДНИЙ ГУМАНІТАРНО-
ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ
«БЕЙТ-ХАНА»**

**Кафедра гуманітарної та соціально-
економічної підготовки**

**РОБОЧА ПРОГРАМА
вибіркового освітнього компонента**

ІНОЗЕМНА МОВА. ІВРИТ

для всіх спеціальностей

підготовки

бакалаврів
(назва рівня вищої освіти)

Дніпро-2023

Робоча програма вибіркового освітнього компонента «Іноземна мова. Іврит»
підготовки бакалаврів.

Розробник: к. пед. н. Бакуліна Н. В.

Робоча програма розглянута та затверджена на засіданні кафедри гуманітарної та соціально-
економічної підготовки

Протокол від «26» серпня 2023 року № 01

Зав. кафедри Дарія КОРОТЕНКО, к. істор. н.
(підпис)

Робоча програма перевірена навчально-методичним відділом «28» серпня 2023 року

Завідувач навчально-методичного відділу Інна ЗЕРКАЛЬ
(підпис)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисциплін за формами навчання	
	Денна	Заочна
Статус дисципліни (обов'язкова чи вибіркова)	вибіркова	
Мова викладання	українська/іврит	
Передумови вивчення навчальної дисципліни (які дисципліни мають передувати вивченню)	вихідна	
Загальний обсяг годин / кредитів	180/4	180/4
Кількість змістовних модулів	2	2
Годин на аудиторне вивчення	88	20
Годин на самостійне вивчення	92	160
Форма підсумкового контролю	екзамен	екзамен

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Курс «Іноземна мова. Іврит» посідає важливе місце в системі дисциплін, які забезпечують підготовку фахівців для національних (єврейських) шкіл, дошкільних закладів, громад та соціальних установ. Завдання його полягає в тому, щоб озброїти студентів потрібними для педагогічної роботи знаннями і навичками правильного читання, письма і усного мовлення.

Для здійснення освітніх задач у національних (єврейських) освітніх закладах педагог повинен вільно володіти мовою іврит, розуміти його будову: своєрідність фонетичної системи, особливості лексики, морфології й синтаксису. Таке розуміння буде правильним, якщо воно спиратиметься: на знання граматичних законів івриту, його внутрішніх закономірностей і тенденцій розвитку. Для здійснення полікультурного спілкування та надання кваліфікованої психологічної допомоги представникам єврейських громад майбутнім фахівцям-психологам варто оволодіти достатнім словником запасом мови іврит (зокрема термінологічним), вміти будувати діалог та монолог тощо.

Після опрацювання курсу «Іноземна мова. Іврит» студенти повинні **знати**:

- алфавіт, основні буквосполучення;
- особливості співвідношення між звуковою і графічною системами мови іврит;
- значення вивчених лексичних одиниць відповідно до тематики та ситуації спілкування;
- основні способи словотворення;

- особливості структури простих і складних речень в івриті;
- ознаки вивчених граматичних явищ: узгодження часових форм дієслів, граматичні категорії іменників, прикметників, займенників, числівників, прислівників, службових частин мови);
- основні норми мовленнєвого етикету в івриті;
- роль оволодіння івритом у сучасному світі;
- особливості стилю життя, побуту, культури Ізраїлю.

Після опрацювання курсу «Іноземна мова. Іврит» студенти повинні **уміти:**

Читання:

- орієнтуватись в тексті на івриті, прогнозувати його зміст за заголовком;
- читати аутентичні тексти різних жанрів і стилів (публіцистичні, художні, науково-популярні, ділові) з повним розумінням змісту;
- визначати тему, виділяти головну думку, основні факти, встановлювати логічну послідовність фактів у змісті тексту;
- оцінювати отриману інформацію, висловлювати власну думку з приводу прочитаного на івриті;

Письмо:

- грамотно оформлювати записи;
- писати вітання, особисті листи, розпитуючи адресата про його життя й справи, розповідати про себе, висловлювати подяку, використовуючи формули мовленнєвого етикету на івриті;
- писати твори на задану тему;
- письмово відтворювати прослуханий на івриті текст;
- заповнювати анкети, писати резюме.

Аудіювання:

- розуміти зміст текстів на івриті та виділяти для себе важливу інформацію з почутого;
- розуміти співрозмовника у різноманітних стандартних ситуаціях повсякденного спілкування;
- вичленовувати необхідну інформацію з різноманітних аудіо- та відеоджерел на івриті;

Говоріння:

- починати й підтримувати бесіду на івриті в стандартних ситуаціях спілкування та у професійній діяльності;

- дотримуватись норм мовленнєвого етикету на івриті;
- розпитувати співрозмовника й відповідати на його запитання;
- висловлювати власну думку, прохання;
- відповідати згодою або відмовою на пропозиції співрозмовника;
- розповідати на івриті про себе, свою сім'ю, друзів, свої захоплення й плани на майбутнє;
- повідомляти відомості про своє місто, країну;
- робити повідомлення, описувати на івриті події та явища, передавати основну думку прочитаного, побаченого або почутого;
- давати коротку оціночну характеристику людям, літературним персонажам та їх вчинкам.
- використовувати синонімічне багатство мови іврит.

Використовувати здобуті знання і уміння в практичній, професійній та повсякденній діяльності для:

- спілкування з представниками країни Ізраїль;
- реалізації професійних завдань у національних (єврейських) освітніх закладах / або під час надання психологічної допомоги;
- здобуття інформації з івритомовних джерел (в тому числі через Інтернет), необхідної для реалізації професійної мети;
- розширення можливостей для подальшої професійної діяльності;
- вивчення надбань ізраїльської культури та культурних цінностей євреїв інших країн світу.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

МОДУЛЬ № 1. СТРУКТУРА МОВИ ІВРИТ.

Тема 1. Норми та особливості мови іврит. Алфавіт.

Дзвінки й глухі, «сильні» й «слабкі» приголосні. Звукове значення букв (у зіставленні з буквами українського алфавіту).

Неповна відповідність між написанням і вимовою слова.

Література [2, 4-6]

Тема 2. Поняття «некудот» - голосні літери на івриті.

Склади і слова з діакритичними знаками на позначення голосних звуків патах [а], камац [а], хирик [і], кубуц [у], цере [е], сеголь [е], холам [о] та шва [э], хатаф- патах [а],

хатаф-сеголь [e], хатаф-камац [o] в різних позиціях: на початку слова, складу, після букв на позначення приголосних звуків.

Література [1,4-7]

Тема 3. Іменник. Категорія роду. Правила утворення іменників жіночого і чоловічого роду.

Іменники в називному відмінку: чоловічого роду однини без спеціальних показників; жіночого роду однини з 6 суфіксальними показниками. Віддієслівні іменники. Іменники на позначення власних назв - імен, вулиць, міст, країн. Запозичені іменники. Іменники - назви навчальних дисциплін

Література [1,2]

Тема 4. Категорія числа іменників.

Іменники чоловічого роду множини із суфіксами. Іменники двоїни з суфіксами. Деякі винятки спеціально не розглядаються, а вивчаються на практичному рівні за необхідності їх використання у мовленні.

Література [5,6,9]

Тема 5. Відмінювання іменників. Категорія «узгодженого» стану - «сміхут». Категорія «визначеного стану» - артикль. Прикметник. Числівник. Дієслово.

Іменники у функції прямого додатка з часткою - Ліі. Іменники з прийменниками. Категорія «узгодженого» стану - «сміхут». Сміхут - сполучена конструкція (на практичному рівні). Означений артикль -л перед іменниками. Означений артикль -л в «сміхуті».

Якісні прикметники однини - чоловічого роду без спеціальних показників та суфіксом -е (лп) та жіночого роду з суфіксом -а, -т та множини - чоловічого роду з суфіксом -ім та жіночого роду з суфіксом -от.

Відносні прикметники з суфіксом -і. Узгодження іменників з прикметниками; винятки - назви міст + прикметник жіночого роду.

Особливості вживання числівників. Відмінювання числівників. Окремі числівники: кількісні від 1 до 20 чоловічого та жіночого роду. Неозначена форма дієслів.

Дієслова теперішнього часу 1, 2 та 3 особи чоловічого і жіночого роду однини порід пааль, ніфаль, піель, пуаль.

Дієслова минулого часу 1, 2 та 3 особи чоловічого та жіночого роду один.

Дієслова наказового способу дії 2 особи однини та множини.

Окремі форми модальних дієслів: бути, хотіти, могли, любити та інші.

Вживання форми дієслівної основи, яка вказує на спонування, форми дієслівної основи пасивної дії, форми дієслівної основи, зворотної дії форми дієслівної основи пасивної дії від форми дієслівної основи активної інтенсивної дії, форми дієслівної основи активної

простої дії та форми дієслівної основи пасивної дії від в теперішньому та минулому часі, а також в окремих породах в майбутньому часі.

Окремі прислівники.

Література [4,7,10]

Тема 6. Прислівник.

Прислівники якості та дії, їх форми, вживання, виключення

Література [2,10]

Тема № 7. Займенники.

Особові займенники 1, 2 та 3 особи чоловічого та жіночого роду однини та 1, 2 й 3 особи чоловічого та жіночого роду множини.

Окремі вказівні займенники чоловічого та жіночого роду однини та множини.

Окремі присвійні займенники та деякі форми.

Окремі питальні займенники та слова.

Прийменники. Відмінювання окремих прийменників.

Окремі частки.

Єднальні та протиставні сполучники.

Література [2,13]

МОДУЛЬ № 2. СИНТАКСИС

Тема № 8. Синтаксис простого речення. Типи простих речень.

Розповідні, питальні, спонукальні речення.

Речення, що містять твердження або заперечення.

Розділові знаки наприкінці речення.

Література [9]

Тема № 9. Структурні особливості простого речення.

Головні (підмет і присудок) і другорядні члени речення.

Зв'язок та порядок слів у реченні.

Література [2]

Тема № 10. Синтаксис складного речення. Особливості структури складних речень.

Складні речення (практично).

Типи складних речень

Розділові знаки в складному реченні.

Література [7,]

Тема № 11. Пряма та непряма мова. Діалог.

Засобу зв'язку речень у тексті: слово він, вона, вони чоловічого та жіночого роду, цей, ця повтор слова. Єднальні сполучники. Звертання. Ситуаційне спілкування

Тема № 12. Мовна лінія

Основні етапи розвитку мови іврит. Літературні пам'ятки. Становлення сучасної мови іврит. Характеристика основних посібників (граматик, словників, підручників, хрестоматій, адаптованої літератури). Фразеологізми, їх лексичне значення, стилістична приналежність, роль у мовленні, різновиди.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин												Форма контролю
	Денна форма						Усього	у тому числі					
	Усього							л	п	лаб	с	сп	
		л	п	лаб	с	сп							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
МОДУЛЬ № 1. СТРУКТУРА МОВИ ІВРИТ.													
Тема 1. Норми та особливості мови іврит. Алфавіт.	12		6			6	13		2			11	У
Тема 2. Поняття «некудот» - голосні літери на івриті.	12		6			6	11					11	У, ПК
Тема 3. Іменник. Категорія роду. Правила утворення іменників жіночого і чоловічого роду.	12		6			6	13		2			11	У, ПК
Тема 4. Категорія числа іменників.	12		6			6	13		2			11	К
Тема 5. Відмінювання іменників. Категорія «узгодженого» стану - «сміхут». Категорія «визначеного стану» - артикль. Прикметник. Числівник. Дієслово.	14		7			7	11					11	Т
Тема 6. Прислівник.	14		7			7	13		2			11	У
Тема № 7. Займенники.	14		7			7	16		2			14	
Разом – зм. модуль 1	90		44			44	90		10			80	
МОДУЛЬ № 2. СИНТАКСИС													
Тема № 8. Синтаксис простого речення. Типи простих речень.	18		6			10	18		2			16	
Тема № 9. Структурні особливості простого речення.	18		6			9	18		2			16	У
Тема № 10. Синтаксис складного речення. Особливості структури складних речень.	18		6			9	18		2			16	Т
Тема № 11. Пряма та непряма мова. Діалог.	18		6			9	18		2			16	Т
Тема № 12. Мовна лінія	18		7			9	18		2			16	У
Разом – зм. модуль 2	90		44			46	90		10			80	

Усього годин	180	88	92	180	20	160
--------------	-----	----	----	-----	----	-----

5. Форми контролю: усне опитування – У
 контрольні роботи – КР
 перевірка конспектів – ПК
 тестування – Т
 колоквиум – К

6. Теми лекційних занять (не передбачено)

7. Теми практичних занять

№	Назва теми	Обсяг у годинах		Максим. кіл-ть балів
		денна форма	заочна форма	
1	Тема 1. Норми та особливості мови іврит. Алфавіт.	6	2	3/2
2	Тема 2. Поняття «некудот» - голосні літери на івриті.	6		3/-
3	Тема 3. Іменник. Категорія роду. Правила утворення іменників жіночого і чоловічого роду.	6	2	3/2
4	Тема 4. Категорія числа іменників.	6	2	3/2
5	Тема 5. Відмінювання іменників. Категорія «узгодженого» стану - «сміхут». Категорія «визначеного стану» - артикль. Прикметник. Числівник. Дієслово.	7		3,5/-
6	Тема 6. Прислівник.	7	2	3,5/2
7	Тема № 7. Займенники.	7	2	3,5/2
8	Тема № 8. Синтаксис простого речення. Типи простих речень.	6	2	3/2
9	Тема № 9. Структурні особливості простого речення.	6	2	3/2
10	Тема № 10. Синтаксис складного речення. Особливості структури складних речень.	6	2	3/2
11	Тема № 11. Пряма та непряма мова. Діалог.	6	2	3/2
12	Тема № 12. Мовна лінія	7	2	3,5/-
Всього годин		88	20	44/20

8. Теми семінарських занять (не передбачено)

9. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Обсяг у годинах		Максим. кіл-ть балів
		Денна форма	Заочна форма	
1	Тема 1. Норми та особливості мови іврит. Алфавіт.	6	11	3/4
2	Тема 2. Поняття «некудот» - голосні літери на івриті.	6	11	3/4
3	Тема 3. Іменник. Категорія роду. Правила утворення іменників жіночого і чоловічого роду.	6	11	3/4
4	Тема 4. Категорія числа іменників.	6	11	3/4
5	Тема 5. Відмінювання іменників. Категорія «узгодженого» стану - «сміхут». Категорія «визначеного стану» - артикль. Прикметник. Числівник. Дієслово.	7	11	3,5/4
6	Тема 6. Прислівник.	7	11	3,5/4

7	Тема № 7. Займенники.	7	14	3,5/4
8	Тема № 8. Синтаксис простого речення. Типи простих речень.	10	16	5/4
9	Тема № 9. Структурні особливості простого речення.	9	16	4,5/2
10	Тема № 10. Синтаксис складного речення. Особливості структури складних речень.	9	16	4,5/2
11	Тема № 11. Пряма та непряма мова. Діалог.	9	16	4,5/2
12	Тема № 12. Мовна лінія	9	16	4,5/2
Усього годин		92	160	46/40

6. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Словосполучення.

.הבאה בשנה ה... типу Словосполучення

Конструкція ה...ה з різноманітними прийменниками.

2. Частки

בלי. Частки Заперечні אין, אי, בלתי, כסר, ללא, בלא

Прийменники.(2 год.)

Поєднання прийменників з

займенниковими суфіксами по типу

іменників множини та їх відмінювання. (לפני, אחרי)

3. Сполучники.

Вживання сполучника לכן

ש מפני כי, сполучників Повторення

Допустовий сполучник למרות.

Протиставний сполучник אלא.

גם...וגם сполучник

4. Говоріння

Усне діалогічне мовлення в рамках визначеної тематики, а також у зв'язку з прочитаним / прослуханим.

Види діалогів:

- діалог етикетного характеру;
- діалог – розпитування;
- діалог спонукального характеру);

- діалог – обмін думками

7. ІНДИВІДУАЛЬНА НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНА РОБОТА

(не передбачено)

8. СИСТЕМА ПОТОЧНОГО І ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ

Навчальні досягнення студента із дисципліни оцінюється за модульно-рейтинговою системою, в основу якої покладено принцип операційної звітності, обов'язковості модульного контролю, накопичувальної системи оцінювання рівня знань, умінь та навичок; розширення кількості підсумкових балів до 100.

Контроль успішності студентів з урахуванням поточного і підсумкового оцінювання здійснюється відповідно до навчально-методичної карти (п. IV), де зазначено види й терміни контролю. Систему рейтингових балів для різних видів контролю та порядок їх переведення у національну (4-бальну) та європейську (ECTS) шкалу подано у табл. 8.1, табл. 8.2.

Таблиця 8.1

14. Критерії та порядок оцінювання результатів навчання

Поточний контроль, самостійна робота,													екзамен	Сума					
Змістовий модуль 1							Змістовий модуль 2						всього	40	100				
T 1	T 2	T 3	T 4	T 5	T 6	T 7	T 8	T 9	T 10	T 11	T 12								
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5								60
Самостійна робота студентів (денна)																			
4	4	4	4	4	4	6	8	7	7	7	7								
Самостійна робота студентів (заочна)																			
7	7	8	8	8	8	8	10	10	10	12	12								

У процесі оцінювання навчальних досягнень студентів застосовуються такі методи:

- **методи усного контролю:** індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда, екзамен.
- **методи письмового контролю:** модульне письмове тестування;
- **методи самоконтролю:** уміння самостійно оцінювати свої знання, самоаналіз.

Кількість балів за роботу з теоретичним матеріалом, на практичних заняттях, під час виконання самостійної залежить від дотримання таких вимог:

- своєчасність виконання навчальних завдань;
- повний обсяг їх виконання;
- якість виконання навчальних завдань;

- самостійність виконання;
- творчий підхід у виконанні завдань;
- ініціативність у навчальній діяльності.

Таблиця 8.2

Таблиця відповідності шкали оцінювання ECTS з національною системою оцінювання в Україні

Оцінка за шкалою ECTS	Значення оцінки	За національною системою	Оцінка за шкалою інституту
A	ВІДМІННО – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов’язкового матеріалу з можливими незначними недоліками	відмінно	90-100
B	ДУЖЕ ДОБРЕ – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов’язкового матеріалу без суттєвих грубих помилок	добре	82-89
C	ДОБРЕ – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок		75-81
D	ЗАДОВІЛЬНО -посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності	задовільно	69-74
E	ДОСТАТНЬО – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)		60-68
FX	НЕЗАДОВІЛЬНО - з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання	незадовільно	35-59
F	НЕЗАДОВІЛЬНО - з обов’язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни		1-34

9. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

I. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності

1) За джерелом інформації:

- *Словесні*: лекція (традиційна, проблемна, лекція-пресконференція) із застосуванням комп’ютерних інформаційних технологій (PowerPoint – Презентація), семінари, пояснення, розповідь, бесіда.
- *Наочні*: спостереження, ілюстрація, демонстрація.
- *Практичні*: вправи.

2) За логікою передачі і сприймання навчальної інформації: індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні.

3) За ступенем самостійності мислення: репродуктивні, пошукові, дослідницькі.

4) За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом викладача; самостійна робота студентів: з книгою; виконання індивідуальних навчальних проєктів.

II. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності:

1) Методи стимулювання інтересу до навчання: навчальні дискусії; створення ситуації пізнавальної новизни; створення ситуацій зацікавленості (метод цікавих аналогій тощо).

10. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КУРСУ

- опорні конспекти лекцій;
- навчальні посібники;
- робоча навчальна програма;
- засоби підсумкового контролю (комплект друкованих завдань для екзамену).

11. ЗАПИТАННЯ ДО ЕКЗАМЕНУ

1. Віддієслівні іменники типу «пааль», «піель» та «гітпаель».
2. «Цивуй» - наказовий спосіб дієслів.
3. Розмовна тема: В лікарні
4. Мова ділових паперів. Листування.
5. Позначення чисел буквами на письмі. Гематрія - числове значення букв.
6. Категорія «узгодженого» стану — «сміхут» (сполучена конструкція) в іменниках з прикметниками.
7. Дієслово з чотирьохбуквеним коренем.
8. Розмовна тема: Погода.
9. Вживання дієслова «був» в минулому часі.
10. Вживання обставин часу.
11. Розмовна тема: В будинку.
12. Голосні звуки - хатафи - які ставляться у випадку незручності вимови шва (наприклад, хатаф-сеголь, хатаф-камац та хатаф-патах: любити)
13. Розмовна тема: Транспорт.
14. Форма дієслівної основи, яка вказує на спонукання до дії
15. Форма дієслівної основи пасивної дії від
16. Форма дієслівної основи зворотної дії
17. Форма дієслівної основи пасивної дії від
18. Форма дієслівної основи активної інтенсивної дії
19. Форми дієслівної основи активної простої дії
20. Форми дієслівної основи пасивної
21. Розмовна тема: Дозвілля. Хоббі.
22. Апостроф, який слугує знаком для скорочення слів о
23. Подвійний апостроф, що слугує знаком аббревіатури
24. Розмовна тема: Наука та винаходи.
25. „Дагеш” - діакритичний знак, який впливає на вимову
26. Напівприголосний звук
27. Напівголосний звук
28. Розмовна тема: Спорт.
29. Правила письма без огласовок
30. Розмовна тема: Здоровий спосіб життя.
31. Займенниковий суфікс при дієслові
32. Сполучуваний займенник, наприклад, той що
33. Розмовна тема: Природа та навколишній світ.
34. Займенник, що доповнює дієслово, поєднане з цим дієсловом в одне слово, наприклад, „я побачив тебе” .
35. Нові слова (неологізми)

36. Розмовна тема: Робота. Професія. Працевлаштування.
37. Слова з наголосом на передостанньому складі
38. Слова з наголосом на останньому складі
39. Розмовна тема: Друзі та взаємовідносини.
40. Займенник, що позначає існування або не існування, наприклад: (немає).
41. Вигук.
42. Підрядний сполучник
43. Розмовна тема: Гумор.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Алексеева М. Е. Сучасний іврит для початківців. Київ: Арій, 2021. 320 с.
2. Андрейцева Я. О. Іврит малюнках : розмовник. Київ : Арій, 2018. 32 с.
2. «Іврит мін гатхала», Ш. Хайт, С. Ізраелі, Г. Ковлінер. - Єрусалим, „Академон”, 2000.
3. «Іврит мін гатхала хадаша», 4.1,2., Ш. Хайт, С. Ізраелі, Г. Ковлінер. - Єрусалим, „Академон”, 2000, 2001.
4. «Іврит мін гатхала хадаша», касети для слухання для Ч.1., Ш. Хайт, С. Ізраелі, Г. Ковлінер. - Єрусалим, „Академон”, 2020.
5. «Боу нільмад іврит», Ч. 2. Р. Фаргай, Г. Ковлінер - Єрусалим, 2003.
6. «Оврім леіврит», Ч. 1, 2 ., І. Аміт, А. Разі. Єрусалим, 2015.
7. «Агада шель сафа», М. Коган. Єрусалим, 2005.